

Apelul lui Dumnezeu pentru misiune

De memorat: Faptele apostolilor 1:8

8. Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”

Sabat după-amiază

Dumnezeu poate uneori să ne scoată din zona noastră de confort și să ne facă martori ai Săi. Uneori această schimbare poate fi folosită pentru a-Și atinge scopurile, cum este cazul împrăștierei oamenilor de la Turnul Babel. „Împrăștierea aceasta a fost mijlocul de populare a pământului și în acest fel s-a realizat planul lui Dumnezeu chiar prin mijloacele folosite de oameni spre a-l împiedica” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 120). După o vreme, Avraam a plecat din țara lui natală într-o alta (Geneza 12) pentru a sluji ca mărturie. Ucenicii lui Isus au trecut de la a lucra în mijlocul poporului lor (Faptele 3) la a lucra și pentru alții (Faptele 8:1-4). În Faptele 1:8, Isus a stabilit un principiu al evanghelizării: aveau să înceapă local, cu Ierusalimul și Iudeea, apoi regional, în Samaria și, în cele din urmă, internațional, până la marginile pământului.

Dar chiar dacă nu ne părăsim țara, Dumnezeu tot vrea ca noi să ne îndreptăm spre cei din jurul nostru. Când biserica din Ierusalim a ajuns să fie mulțumită de sine, membrii au fost risipiți. Persecuția a devenit un mijloc de răspândire a veștii bune în întreaga lume.

Duminică, 15 octombrie

Ieșirea din zona de confort

Ca să ajungem la alții, Dumnezeu dorește ca noi să ieșim din zona de confort. Dorința de a rămâne numai printre cei de același neam și etnie ori stare socială cu noi poate duce la egoism și chiar răutate. Acest pericol este una dintre lecțiile care reies din situația de la Babel.

Întrebarea 1: Citește Geneza 11:1-9. Cât de bune erau intențiile oamenilor? Ce voiau să facă și de ce a vrut Dumnezeu să le zădărnicească planurile?

Geneza 11:1-9

1. Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte.

2. Pornind ei înspre răsărit, au dat peste o câmpie în țara Șinear; și au descălecat acolo.
3. Și au zis unul către altul: „Haidem! să facem cărămizi și să le ardem bine în foc.” Și cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var.
4. Și au mai zis: „Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!”
5. Domnul S-a coborât să vadă cetatea și turnul pe care-l zideau fiii oamenilor.
6. Și Domnul a zis: „Iată, ei sunt un singur popor și toți au aceeași limbă; și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând.”
7. Haidem! să Ne coborâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora!”
8. Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat să zidească cetatea.
9. De aceea cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ, și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului.

Această istorie a oamenilor de la Turnul Babel le demască ambiția supremă. Plănuiau să facă o structură monumentală – o cetate și un turn așa cum nu mai existau nicăieri în lume: „un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume” (Geneza 11:4).

Cât de des oamenii din zilele noastre caută să facă aceleași lucruri? Nu contează dacă prin politică, prin artă, afaceri sau chiar și religie. Peste tot există oameni care vor să-și facă un nume. La sfârșit, cât de inutile și nesemnificative vor fi eforturile lor! (Vezi Ecclesiastul 2:1-11.)

Biblia spune în Geneza 11:4 că acești oameni au vrut să construiască un turn pentru a nu fi împrăștiați pe întregul pământ. Voiau să rămână împreună din motive egoiste. Dar Dumnezeu a avut un alt plan.

În același timp, acești oameni erau uniți pentru această lucrare. Însă „Domnul a zis: «Iată, ei sunt un singur popor și toți au aceeași limbă, și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând»” (Geneza 11:6). Acest plan ambițios al oamenilor a fost de fapt dăunător.

Ellen White spune că oamenii de la Babel nu au avut încredere în făgăduința lui Dumnezeu că nu avea să mai distrugă vreodată pământul prin apă (Geneza 9:14,15). Ei intenționau să atingă prin forțe proprii siguranța percepută de ei, în loc să se încreadă în cuvântul lui Dumnezeu. Oricare ar fi fost motivele lor majore, Dumnezeu știa că intențiile lor nu

erau curate și că erau pline de o ambiție egoistă, așa că i-a împiedicat să își atingă țelurile declarate.

Faci parte dintr-un grup sau o comunitate etnică în care oamenii se simt mai bine printre ai lor? Cum poți interacționa cu alții care nu au rasa, etnia sau naționalitatea ta?

Luni, 16 octombrie

O binecuvântare pentru întreaga lume

Întrebarea 2: Citește Geneza 12:1-3. În ce sens îndemnul adresat de Dumnezeu lui Avram a fost o chemare la misiune?

Geneza 12:1-3.

1. Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta.
2. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare.
3. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.

Dumnezeu i-a cerut lui Avram (al cărui nume l-a schimbat ulterior în Avraam) să își părăsească țara și poporul și să se ducă într-un alt ținut. Totul făcea parte din planul divin de a-l folosi pe Avraam ca mijloc de atingere a scopurilor Sale divine pe pământ. Și Avraam s-a dus, după cuvântul Domnului. Dacă Dumnezeu are un plan pentru tine, s-ar putea ca acesta să fie o chemare să îți părăsești familia extinsă și poporul și să slujești într-un loc pe care îl face disponibil, astfel încât să fii o binecuvântare pentru alții.

Întrebarea 3: Citește următoarele texte. Ce spune fiecare despre legământul lui Dumnezeu, despre făgăduința Lui pentru noi?

Geneza 3:15

15. Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

Geneza 17:19

19. Dumnezeu a zis: „Cu adevărat, nevasta ta, Sara, îți va naște un fiu; și-i vei pune numele Isaac. Eu voi încheia legământul Meu cu el, ca un legământ veșnic pentru sămânța lui după el.

Numeri 24:17

17. „Îl văd, dar nu acum, Îl privesc, dar nu de aproape. O stea răsare din Iacov, un toiag de cârmuire se ridică din Israel. El străpunge laturile Moabului și prăpădește pe toți copiii lui Set.

Isaia 9:6

6. Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”

Daniel 9:24-27

24. Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărâdelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiuirii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și prorociei și până la ungerea Sfântului sfinților.

25. Să știi, dar, și să înțelegi că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul, la Cârmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șazeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare.

26. După aceste șazeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit, și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea și Sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit, și împreună cu el, și pustiirile.

27. El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpadul hotărât.”

Matei 1:21

21. Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”

Din textele de mai sus reiese clar că Dumnezeu avea să Își respecte promisiunea făcută în grădina Edenului, că Cineva va veni ca soluție la problema păcatului. Această soluție, Isus Hristos, Mesia, avea să se tragă din urmașii lui Avraam și ai lui Isaac (prin Sara). Evrei 11:9 declară că Isaac și Iacov erau moștenitori ai făgăduinței binecuvântării pe care Dumnezeu i-a făcut-o lui Avraam.

Nu știm exact cât de multe știa sau înțelegea Avraam despre cum Sămânța promisă avea să vină prin el, dar chiar și așa Avraam a înaintat prin credință. „Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce” (Evrei 11:8).

Ce exemplu pentru noi!

Să presupunem că ești chemat de Dumnezeu să te duci undeva fără să știi unde. Cum reacționezi și de ce?

Marți, 17 octombrie

Chemarea lui Avraam

Urmând chemarea lui Dumnezeu, Avraam a intrat în țară așa cum i-a poruncit Dumnezeu. Cu toate acestea, chiar de la început, nu a părut să-i meargă prea bine. A sosit acolo unde i-a indicat Dumnezeu, însă, potrivit Bibliei, „canaaniții erau atunci în țară” (Geneza 12:6) – păgâni cunoscuți pentru cruzimea și violența lor. Nu este de mirare că imediat după ce Avraam a ajuns acolo, Dumnezeu i S-a arătat și i-a spus: „Toată țara aceasta o voi da seminței tale” (Geneza 12:7). Fără îndoială, Avraam avea nevoie de încurajare.

Chiar și așa, *tot* nu i-a mers foarte bine, mai ales la început.

Întrebarea 4: Citește Geneza 12:10 – 13:1. Ce lucruri i s-au întâmplat apoi și ce greșeli a făcut acest om al lui Dumnezeu?

Geneza 12

10 A venit însă o foamete în țară; și Avram s-a pogorât în Egipt, ca să locuiască pentru câțeva vreme acolo; căci era mare foamete în țară.

11 Când era aproape să intre în Egipt, a zis nevastei sale Sarai: „Iată, știu că ești o femeie frumoasă la față.

12 Când te vor vedea Egiptenii, vor zice: „Aceasta este nevasta lui!” Și pe mine mă vor omorî, iar pe tine te vor lăsa cu viață.

13 Spune, rogu-te, că ești sora mea, ca să-mi meargă bine din pricina ta și sufletul meu să trăiască datorită ție.”

14 Când a ajuns Avram în Egipt, Egiptenii au văzut că nevasta lui era foarte frumoasă.

15 Slujbașii cei mai de frunte ai lui Faraon au văzut-o și ei, și au lăudat-o la Faraon; și femeia a fost adusă în casa lui Faraon.

16 Pe Avram l-a primit bine din pricina ei; și Avram a căpătat oi, boi, măgari, robi și roabe, măgărițe și cămile.

17 Dar Domnul a lovit cu mari urgii pe Faraon și casa lui, din pricina nevastei lui Avram, Sarai.

18 Atunci Faraon a chemat pe Avram și i-a zis: „Ce mi-ai făcut? Pentru ce nu mi-ai spus că este nevastă-ta?

19 De ce ai zis: „Este sora mea” și am luat-o astfel de nevastă? Acum, iată-ți nevasta; ia-o și pleacă!”

20 Și Faraon a dat poruncă oamenilor lui să-l petreacă pe el, pe nevestă-sa și tot ce avea.

Geneza 13

1 Avram s-a suit din Egipt în țara de la miazăzi, el, nevestă-sa și tot ce avea, împreună cu Lot.

Cât de descurajat trebuie să fi fost, să renunțe la o existență comodă și cel mai probabil prosperă în țara natală, numai ca să plece „fără să știe unde se duce” (Evrei 11:8)! Iar unul dintre primele lucruri cu care s-a confruntat a fost o foamete. Această foamete era atât de gravă încât Avraam a trebuit să părăsească locul în care Dumnezeu îi spusese să se stabilească și a mers altundeva. Apoi lucrurile s-au înrăutățit și mai tare.

„În timpul rămânerii sale în Egipt, Avraam a demonstrat că nu scăpase de slăbiciunile și imperfecțiunile omenești. Ascunzând faptul că Sara îi era soție, el a manifestat neîncredere în purtarea de grijă divină, o lipsă a acelei credințe alese și a curajului atât de des și de nobil exemplificate în viața lui. [...] Ca urmare a lipsei de credință din partea lui Avraam, Sara a fost pusă într-un mare pericol. Împăratul Egiptului, fiind informat de frumusețea ei, a adus-o în palatul său, având de gând s-o ia de soție. Dar Dumnezeu, în mila Sa, a ocrotit-o pe Sara, trimitând judecățile Lui asupra casei imperiale” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 130).

Nimeni nu a spus vreodată că lucrarea misionară este ușoară, iar prin minciună și înșelăciune Avraam nu a făcut decât să înrăutățească lucrurile. Din fericire, Dumnezeu este un Dumnezeu răbdător și nu Și-a părăsit slujitorul din cauza greșelii care, din nefericire, nu avea să fie singura lui greșală. Cât de încurajator este să știm că, în ciuda greșelilor noastre, dacă ne prindem de Domnul cu credință și supunere, așa cum a făcut Avraam, nu numai că greșelile, păcatele și cusururile noastre pot fi iertate, dar Domnul ne poate folosi în continuare pentru misiune.

▮ *Ce lecții putem învăța din episodul cu Avram în Egipt?*

Miercuri, 18 octombrie

Biserica primară și zonele de confort

Întrebarea 5: Citește Faptele 8:1-4. Cum s-au răspândit primii creștini dincolo de zona lor de confort?

Faptele 8:1-4

1. Saul se învoise la uciderea lui Ștefan. În ziua aceea, s-a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Și toți, afară de apostoli, s-au împrăștiat prin părțile Iudeii și ale Samariei.

2. Niște oameni temători de Dumnezeu au îngropat pe Ștefan și l-au jelit cu mare tânguire.
3. Saul, de partea lui, făcea prăpăd în biserică; intra prin case, lua cu sila pe bărbați și pe femei și-i arunca în temniță.
4. Cei ce se împrăștiaseră mergeau din loc în loc și propovăduiau Cuvântul.

Până la acel moment, biserica timpurie se aflate în mare parte în Ierusalim (sau în teritoriul iudaic și printre iudei). Când a început persecuția (în care Saul, un iudeu și fariseu devotat, a fost implicat activ), biserica din Ierusalim s-a împrăștiat în toată Iudeea și Samaria. Isus prezisese în Faptele apostolilor 1:8 că „veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria”. Această declarație a devenit realitate – după cum este consemnat în Faptele apostolilor 8:4 – prin faptul că aceia care „se împrăștiaseră mergeau din loc în loc și propovăduiau Cuvântul”.

Chiar și după ce biserica a început să iasă din Ierusalim, creștinii au continuat să predice în zonele evreiești sau în cartierele evreilor din alte cetăți. Faptele apostolilor 11:19 precizează că biserica se răspândise până în Fenicia (Liban) și în Cipru, dar în această etapă nu le predica mesajul decât evreilor. Ucenicii lui Isus și biserica primară nu intenționau să îi vadă venind la Domnul pe neevrei, ci numai pe evrei. Aveau în continuare perspective destul de înguste cu privire la ce trebuia să fie misiunea bisericii.

Petru, un ucenic al lui Isus și una dintre figurile centrale ale bisericii timpurii, se împotriva ideii de a duce mesajul Evangheliei la neamuri/ neevrei, chiar și după ce Pavel începuse să le predice acestora. Petru era cunoscut ca apostol al celor tăiați împrejur (adică al evreilor), iar Pavel, ca apostol al neamurilor (Galateni 2:8). La început, Petru nici măcar nu voia să fie văzut laolaltă cu neamurile (Galateni 2:11,12). Cu toate acestea, Dumnezeu l-a scos pe Petru din zona lui de confort și i-a schimbat inima. Petru a început să învețe ce presupunea cu adevărat trimiterea evanghelică și ce urmărea să realizeze moartea lui Hristos pentru întreaga lume.

Citește Faptele 10:9-15,28,29. Care a fost mesajul pe care Dumnezeu i-l transmitea lui Petru și cum ar trebui noi, în zilele și epoca noastră, să aplicăm acest principiu în efortul misionar?

Faptele 10:9-15,28,29.

9. A doua zi, când erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit să se roage pe acoperișul casei, pe la ceasul al șaselea.

10. L-a ajuns foamea și a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, a căzut într-o răpire sufletească.

11. *A văzut cerul deschis și un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ.*
12. *În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târâtoare de pe pământ și păsările cerului.*
13. *Și un glas i-a zis: „Petre, scoală-te, taie și mănâncă.”*
14. *„Nicidecum, Doamne”, a răspuns Petru. „Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat.”*
15. *Și glasul i-a zis iarăși a doua oară: „Ce a curățat Dumnezeu, să nu numești spurcat.”*
- 28 *„Știți” le-a zis el „că nu este îngăduit de Lege unui Iudeu să se însoțească împreună cu unul de alt neam sau să vină la el; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat.*
- 29 *De aceea am venit fără cîrtire când m-ați chemat; vă întreb, deci, cu ce gând ați trimis după mine?”*

Joi, 19 octombrie

Începe de acolo de unde te afli

Întrebarea 6: Citește Faptele 1:8. Ce principii a prezentat Isus pentru lucrarea de a-L mărturisi pe El lumii?

Faptele 1:8

8. *Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”*

1. Predicarea adevărului nu înseamnă să-i convingem pe alții de cât de greșiți sunt, ci să Îl predicăm pe Isus. Există niște principii în cuvintele lui Isus din Faptele 1:8.

„Îmi veți fi martori în Ierusalim.” După cum am văzut, trebuie să fim martori ai Săi acolo unde locuim fizic, adică în: casa noastră, biserica noastră, strada noastră, cartierul nostru și comunitatea noastră. Trebuie să fim mai întâi martori ai Săi acolo unde El ne-a așezat inițial – acasă sau la serviciu – și să fim martorii Săi pentru oamenii care sunt cel mai aproape de noi. Poate fi vorba despre rudele apropiate sau mai îndepărtate, despre oamenii din biserică sau despre colegii de muncă, vecinii și comunitatea din care facem parte.

Uneori oamenii sunt interesați numai să meargă într-o țară îndepărtată și într-o cultură străină pentru a fi martori ai Săi. Ar trebui să începem de acolo de unde ne aflăm, după care să continuăm în direcția în care ne conduce Dumnezeu.

2. Apoi „Îmi veți fi martori” „în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului” (Faptele 1:8). Din nou, Isus afirmă realitatea că mărturisirea implică traversarea granițelor culturale. Începând cu locul în care suntem, putem fi chemați să ne mutăm în alte zone pentru a ajunge la alte categorii sociale, etnice și religioase. Dacă aparțin unui anumit grup etnic sau sunt vorbitor de o anumită limbă, îmi poate fi mult mai ușor să le fiu martor altora ca mine, pentru că barierele culturale care trebuie depășite sunt minime. În unele zone ale lumii, numai un anumit clan sau trib este reprezentat în componența bisericii. Dar Marea Trimitere a lui Isus ne spune că, în calitate de martori ai Săi, este esențial să ieșim din zona noastră de confort și să ne investim resursele pentru astfel de grupuri etnice. Toți oamenii, inclusiv cei din aceste categorii etnice, au nevoie de mesajul lui Isus.

Implică-te! Întocmește o listă cu grupurile de persoane cu nevoi speciale din comunitatea ta la care biserica nu a făcut eforturi să ajungă.

Implică-te și mai mult! Începe să te rogi pentru ocazia ca, în viitorul apropiat, să te implici în misiune pentru oamenii cu nevoi speciale.

Vineri, 20 octombrie

Un gând de încheiere

„Înainte de înălțarea Sa la cer, Domnul Hristos le-a dat ucenicilor Săi o însărcinare, spunându-le că ei urmau să fie executorii testamentari prin care El lăsa lumii comorile vieții veșnice. «Voi ați fost martorii vieții Mele de sacrificiu în favoarea lumii», le-a spus El. «Ați văzut strădaniile Mele pentru Israel. Și, deși poporul Meu nu a voit să vină la Mine ca să poată avea viață, deși preoții și conducătorii au făcut cu Mine ce le-a plăcut, deși ei M-au lepădat, ei vor mai avea încă o ocazie de a-L primi pe Fiul lui Dumnezeu»” (Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 27, 28).

„În lumea noastră sunt mulți aceia care se găsesc mai aproape de Împărăția lui Dumnezeu decât ne închipuim noi. În această întunecată lume a păcatului, Domnul are multe pietre prețioase la care îi va îndruma pe solii Săi. Pretutindeni se găsesc dintre aceia care vor lua poziție de partea lui Hristos. Mulți vor prețui înțelepciunea de la Dumnezeu mai presus de orice câștig pământesc și vor ajunge credincioși purtători de lumină. [...] Convinși că umblarea lui Petru era întru totul împlinirea planului lui Dumnezeu și că prejudecățile și exclusivismul lor erau cu totul opuse spiritului Evangheliei, ei L-au preamărit pe Dumnezeu” (Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 140-142).